

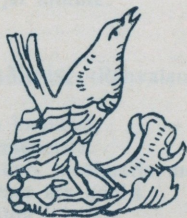
ESTONIA KONTSERTSAAL

PÜHAPÄEVAL, 13. VEEBRUARIL 1927

Miina Hermann'i Lauluselts

Kontserdi kawa

JUHATAJA: MIINA HERMANN

SOLIST: E. LAANENBECK (TENOR)

KLAVERIL PROF. TH. LEMBA

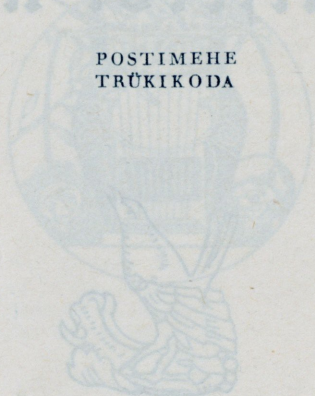
ESTONIA KONZERTSAL

PROGRAMM FÜR FEBRUAR 1925

Anton Schumanns Kinderspiele

Konntserbi Kawa

POSTIMEHE
TRÜKIKODA

LEHTAAL: MIKA HERMANZ
SOIST: E. LAASNECK, TENOR
LEHTAAL: MIKA HERMANZ

TARTU ÜLIKOOLI
RAAMATUKOGU
ARHIIVKOGU

I.

1. Küll oli ilus mu õieke (Anna Haava) . *Miina Hermann*

Küll oli ilus mu õieke,
küll oli armas mu armuke,
ei ingelgi ilusam olla küll või,
ta armsust ei sõnule seada ma või.

Küll olin ma õnnelik õiekuul,
ei seda või kirjelda kellegi huul,
ma mõtlin, et igavest' nõnda see jääb,
kuid lehekuu lennates ära siit läeb.

Küll oli ilus mu õieke,
küll oli armas mu armuke,
surm tuli ja kosis ta endale,
ja südamevalu jäi minule.

2. Ole e mul oma imäkeist (Rahvalaul) . *Miina Hermann*

Ole e mul oma imäkeist,
mesimarja memmekeista.
Imäkene, hellakene, mesimarja memmekene.
Mis sa nõnda vara ära koolit,
enne meida mulda lätsit.
Jättit minu maha marja suuru,
liiva pääle linnu suuru.

3. Pühapäeva hommik (H. Visnapu) . . . *Miina Hermann*

Ämaras kulla voos tukkuvad majad,
salajad metsateed, tuttavad rajad,
Kuulmata suliseb ojas vesi
kivile langedes salakesi.
Udu sees heinamaal heljuvad toonid,
Kullerkupp, jaanilill avavad kroonid,
õite pääl pärlina vastu vesi.
Otsatus mässivaid unistusi.

Siis aga särades alla ja üles
 tantsivad sädemed päikese süles,
 langevad hõisates päikesest valla
 punaste kiirtena maa pääle alla.
 Sellest südame saladus leekima loidab,
 ämaras kulla voos vastu koidab,
 sirutab valguse järele käsi
 värinas lootuses salakesi,
 On valguse päev! On rahu päev!

4. Igatsus (P. Grünfeldt) *Miina Hermann*

Ju jälle valges õie-villas
 on minu kodu visnapuud,
 ja lilled laikudena lillas,
 ju kaunistavad kopli suud.

Ma kõnnin kaugel teiste killas,
 kuid süda, ei see tunne mind;
 On jälle valges õievillas
 sääl minu kodu visnapuud!

5. Leek loidab (Kanteletar) *J. Sibelius*

Saarikus leek loidab,
 Kuma kaugele koidab.
 Kes sääl leeki lõketelleb?
 Peiu leeki lõketelleb.
 Milleks leeki lõketelleb?
 Mõrsjal kirja kirjutelleb.
 Mis ta kirjas kuulutelleb?
 Truudust mõrsjal kinnitelleb.
 Mida mõrsja toimentelleb?
 Mõrsja koob kangast helkivasta hõbedast.

6. Aaria ooperist „Manon“ *Massenet*

7. Aaria ooperist „Tosca“ *Puccini*

Laulab E. L a a n e n b e c k.

II.

8. Lensky aaria op. Eug. Onegin . . . *Tschaikovsky*

Laulab E. Laanenbeck.

9. Teel (Turgenjevi järele) G. Luiga . . . *R. Tobias*

Udune hommik, täis lume kõik rajad,
päikese ette pilv katte on pununud.
Meelde mulle tulevad mööda läind ajad.
Tulevad näod, mis ammu ju ununud.
Meelde mul tulevad kirglikud kõned,
hellamad vaated ja õrnemad ootused;
tulevad mõned kokkusaamised,
ihatud õnne a'a lõbusad lootused.
Meelde mul tuleb siis lahutav vahe,
tuleb veel muudki, mis kallist ma kaotand.
Sõit on nii igav, ilm udune, jahe,
mind on kui unesse mälestus vaotand.

10. Kui ilus on surra (H. Visnapu) . . . *Miina Hermann*

Kui ilus on surra, kui oled noor,
nii päikesen magama minna.
Su ümber on sõprade leinai koor
sa nende südames ikka noor,
said ruttu ju Jumala linna.

Ole tervitet, tervitet, vaba maa!
Ei mineja unusta suuda maad seda,
mis armastas noorena.
Jää igavest', igavest' õitsema!
Haud sureja armu ei muuda!

Ole tervitet, tervitet, kodumaa!
Surm kõiki me mehi ei murra!
Kes üle jääb, vabalt võib elada
õnn igavest' olgu sinuga,
nii magus on sinu eest surra.

11. Ma rändasin välja (Ed. Vöhrmann) *A. Kapp*

Ma rändasin välja, mul kurb oli meel,
et linnud ja lilled kõik kadusid teel.
Nad kadusid sinna, kus tühjuses ilm,
kus lõpmata kauguses kustus mu ilm.

Mind katab nüüd lumi, mind kaisutab jää :
kui linnud ja lilled mul meelest ei läe ;
neid tardunud õhu sees lendlemas näen
ja lumitand lilledes uinuma jaan.

12. Anna istus akna all (Dr. M. Veske) J. Aavik

Anna istus akna all.
Liblik lendas mööda rohta,
lendas Anna akna kohta.
„Oh liblik, libe lendaja,
vii palju tervist Hansul ka!“

Anna istus akna all.
Õöbik laulis toomingates,
laulis lehtis lehkavates.
„Oh õöbik hella tauluga,
oh lenda, laula Hansul ka.“

Anna istus akna all.
Kägu lendas kase otsa,
kukkus, lendas kuuse oksa.
„Oh lenda, kukulinnuke,
ja kuku ka mu Hansule!“

Anna istus akna all.
Mesilane mööda õisi
lendas hoolsast ühest teisi.
„Oh mesilane, linnuke,
vii mett ka minu Hansale!“

Anna istus akna all.
Tuli tuul ja tõstis õhku
liikuma ja lille lehku.
„Oh tõtta, hella tuuleke,
vii palju tervist Hansule!“

13. Neiu (A. Grenzstein) L. Neumann

Astus neiu nooruke
õitsva lina väljale.
Vaatas, laulis rõõmsat viit :
Mõrsja särgi saan ma siit.

Säält ta sammus edasi
hajendava aasani.
„Õies“, hõiskas tema suu,
„Siit saan mõrsja vaniku.“

Kuulge, kuulge ingli häält
lina põllu, aasa päält.
Taimed nõnda hüüdsivad,
võidu õitsta püüdsivad.

14. Mu laul (F. Karlson) A. Rubinstein

Ei kuud, ei tähti, kannelt ka
küll laulu aineks vali ma ;
mu laul : kord vägev sõjamees,
kord rahu ingel häda sees,
siin võitleb, peab kohut, karistab ka,
sää! pisaraid pühib palgedelt ta.
Kord heljub ta tasa, kui õhk üle aasa,
siis kohab kui meri ta viiside heli,
Kord kostab ta imeväel põue,
kui murduksid tammed ja raksumas kõue!
Nii räägib viisil vägeval
Ta igäühel õnnetul
veel armust, õnnest, paremast a'ast.
Ning rõõmuaegil järgeste
ta sõnab õnnelikule
veel murest, vaevast, raskuste ra'ast. —
Oh isamaa, sa valulaps!
Sa teed ta viisid haledaks,
Kuis nutab ta su pärast verd!
Sa piitsutad ta armumerd . . .
Kas tunned sina end?
See on mu laul.

